

Chumash

ויקרא – Leviticus

Emor

אמור

Daily Zohar Edition
© Copyright 2019 DailyZohar.com
Zion Nefesh

— Aliya: Kohen-Chessed-Abraham —

Chapte: 21

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמִּי:

1. And YHVH said unto Moses: Speak unto the priests the sons of Aaron, and say unto them: There shall none defile himself for the dead among his people;

2. כִּי אִם-לְשֹׂאָרוֹ הִקְרַב אֶלָּו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנָו וּלְבִתּוֹ וּלְאֶזְוִיו:

2. except for his kin, that is near unto him, for his mother, and for his father, and for his son, and for his daughter, and for his brother;

3. וּלְאֶזְוֹתָו הַבְּתוּלָה הִקְרֹבָה אֵלָיו אִשָּׁר לֹא-הָיְתָה לָאִישׁ לָהּ יִטְמָא:

3. and for his sister a virgin, that is near unto him, that hath had no husband, for her may he defile himself.

4. לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמִּי לְהִזְוֹל:

4. He shall not defile himself, being a chief man among his people, to profane himself.

5. לֹא-(יִקְרוּזָה) יִקְרוּזוּ קְרוּזָה בְּרֹאשׁם וּפָאֵת זָקָנָם לֹא יִגְלֹזוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה:

5. They shall not make baldness upon their head, neither shall they shave off the corners of their beard, nor make any cuttings in their flesh.

6. קְדָשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יוֹזְכְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת-אִשִּׁי יְהוָה
לָזֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהֵיוּ קְדָשִׁים:

6. They shall be holy unto their God, and not profane the name of their God; for the offerings of YHVH made by fire, the bread of their God, they do offer; therefore they shall be holy.

7. אִשָּׁה זֹנָה וְזֹכְלָה לֹא יִקְוּזוּ וְאִשָּׁה זָרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְוּזוּ כִּי-קְדָשׁ
הוּא לֵאלֹהֵיו:

7. They shall not take a woman that is a harlot, or profaned; neither shall they take a woman put away from her husband; for he is holy unto his God.

8. וְקְדָשְׁתּוֹ כִּי-אֶת-לֶזֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קְדָשׁ יִהְיֶה-כָּךְ כִּי קְדוֹשׁ
אָנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם:

8. Thou shalt sanctify him therefore; for he offereth the bread of thy God; he shall be holy unto thee; for I YHVH, who sanctify you, am holy.

9. וְבִת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תִזְנֶה לְזֹנָה אֶת-אָבִיהָ הִיא מוֹזְלָלָה בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף:
(ס)

9. And the daughter of any priest, if she profane herself by playing the harlot, she profaneth her father: she shall be burnt with fire.

10. וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּמֵאָזְיוֹ אֲשֶׁר-יוֹצֵק עָל-רֹאשׁוֹ | שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּבִמְלֶאכֶת אֶת-יָדוֹ לְלִבֵּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ וּבִגְדָיו לֹא יִפְרָם:

10. And the priest that is highest among his brethren, upon whose head the anointing oil is poured, and that is consecrated to put on the garments, shall not let the hair of his head go loose, nor rend his clothes;

11. וְעַל כָּל-נִפְשֹׁת מֵת לֹא יֵבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטָּמֵא:

11. neither shall he go in to any dead body, nor defile himself for his father, or for his mother;

12. וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִזְלַל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֹר שֶׁמֶן מִשְׁחָת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה:

12. neither shall he go out of the sanctuary, nor profane the sanctuary of his God; for the consecration of the anointing oil of his God is upon him: I am YHVH.

13. וְהָיָה אִשָּׁה בְּתוּלָה יִקְחוּ:

13. And he shall take a wife in her virginity.

14. אֲלֻמָּנָה וְגִרוּשָׁה וְזֹנֶה וְזֹלָלָה זֵנָה אֶת-אִלָּה לֹא יִקְחוּ כִּי אִם-בְּתוּלָה מִעַמּוּי יִקְחוּ אִשָּׁה:

14. A widow, or one divorced, or a profaned woman, or a harlot, these shall he not take; but a virgin of his own people shall he take to wife.

15. וְלֹא-יִזְלַל זְרָעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: (ס)

15. And he shall not profane his seed among his people; for I am YHVH who sanctify him.

—◆ Aliya: Levi-Gevurah-Isaac ◆—

16. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

16. And YHVH spoke unto Moses, saying:

17. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לֶזְרוֹם אֶלֹהָיו:

17. Speak unto Aaron, saying: Whosoever he be of thy seed throughout their generations that hath a blemish, let him not approach to offer the bread of his God.

18. כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עֹר אוֹ פֶסֶז אוֹ זָוָה אוֹ שְׂרִיעַ:

18. For whatsoever man he be that hath a blemish, he shall not approach: a blind man, or a lame, or he that hath any thing maimed, or anything too long,

19. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְר רֶגֶל אוֹ שִׁבְר יָד:

19. or a man that is broken-footed, or broken-handed,

20. או-גִבָּן או-דָּק או תִּבְלַל בְּעֵינָיו או גָּרֵב או יִלְפַת או מְרוּזָא אִשָּׁה:
20. or crook-backed, or a dwarf, or that hath his eye overspread, or is scabbed, or scurvy, or hath his stones crushed;

21. כָּל-אִישׁ אִשֶּׁר-בּוֹ מוֹרַע מִזֶּרַע אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן לֹא יֵאָשׁ לְהִקְרִיב אֶת-אִשִּׁי יְהוָה בְּיוֹם בּוֹ אֶת לֶזֶם אֱלֹהָיו לֹא יֵאָשׁ לְהִקְרִיב:
21. no man of the seed of Aaron the priest, that hath a blemish, shall come nigh to offer the offerings of YHVH made by fire; he hath a blemish; he shall not come nigh to offer the bread of his God.

22. לֶזֶם אֱלֹהָיו מִקֹּדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים וּמִן-הַקֹּדְשִׁים יֹאכַל:
22. He may eat the bread of his God, both of the most holy, and of the holy.

23. אָךְ אֶל-הַפְּרָכֶת לֹא יֵבֵא וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵאָשׁ כִּי-בְיוֹם בּוֹ וְלֹא יִזְכָּל
אֶת-מִקֹּדְשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:
23. Only he shall not go in unto the veil, nor come nigh unto the altar, because he hath a blemish; that he profane not My holy places; for I am YHVH who sanctify them.

24. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶרֶן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (פ)
24. So Moses spoke unto Aaron, and to his sons, and unto all the children of Israel.

Chapter: 22

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
1. And YHVH spoke unto Moses, saying:
2. דַּבֵּר אֶל-אֹהֶרֶן וְאֶל-בָּנָיו וַיִּזְוּוּ מִקֹּדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִזְכָּלוּ אֶת-שְׁמֵי קֹדְשֵׁי אִשֶּׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה:

2. Speak unto Aaron and to his sons, that they separate themselves from the holy things of the children of Israel, which they hallow unto Me, and that they profane not My holy name: I am YHVH.

3. אָמַר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ | אִשֶּׁר-יִקְרַב מִכָּל-זֶרַעְכֶם אֶל-הַקֹּדְשִׁים אִשֶּׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְאַתּוּ עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה:

3. Say unto them: Whosoever he be of all your seed throughout your generations, that approacheth unto the holy things, which the children of Israel hallow unto YHVH, having his uncleanness upon him, that soul shall be cut off from before Me: I am YHVH.

4. אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֹהֶרֶן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זֶב בַּקֹּדְשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אִשֶּׁר יִטָּהַר וְהִנָּזַע בְּכָל-טִמְאָה-נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אִשֶּׁר-תִּצָּא מִבֶּטְנוֹ שִׁכְבַּת-זָרָע:
4. What man soever of the seed of Aaron is a leper, or hath an issue, he shall not eat of the holy things, until he be clean. And whoso toucheth any one that is unclean by the dead; or from whomsoever the flow of seed goeth out;

5. או-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר יטמא-לו או באדם אשר יטמא-
לו לכל טמאתו:

5. or whosoever toucheth any swarming thing, whereby he may be made unclean, or a man of whom he may take uncleanness, whatsoever uncleanness he hath;

6. נפש אשר תגע-בו וטמאתה עד-הערב ולא יאכל מן-הקדשים כי אם-
רונו בשורו במים:

6. the soul that toucheth any such shall be unclean until the even, and shall not eat of the holy things, unless he bathe his flesh in water.

7. ובא השמש וטהר ואזור יאכל מן-הקדשים כי לזבמו הוא:

7. And when the sun is down, he shall be clean; and afterward he may eat of the holy things, because it is his bread.

8. גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה-בה אני יהוה:

8. That which dieth of itself, or is torn of beasts, he shall not eat to defile himself therewith: I am YHVH.

9. ושמרו את-משמרתי ולא-ישאו עלי זוטא ומתו בו כי יזכלהו אני
יהוה מקדשם:

9. They shall therefore keep My charge, lest they bear sin for it, and die therein, if they profane it: I am YHVH who sanctify them.

10. וכל-זר לא-יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא-יאכל קדש:

10. There shall no common man eat of the holy thing; a tenant of a priest, or a hired servant, shall not eat of the holy thing.

11. וכהן כי-יקנה נפש קנין כסף הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
בלזבמו:

11. But if a priest buy any soul, the purchase of his money, he may eat of it; and such as are born in his house, they may eat of his bread.

12. ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל:

12. And if a priest's daughter be married unto a common man, she shall not eat of that which is set apart from the holy things.

13. ובת-כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית אביה
בנעוריה מלזום אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו:

13. But if a priest's daughter be a widow, or divorced, and have no child, and is returned unto her father's house, as in her youth, she may eat of her father's bread; but there shall no common man eat thereof.

14. ואיש כי-יאכל קדש בשגגה ויסף זמשייתו עליו ונתן לכהן את-
הקדש:

14. And if a man eat of the holy thing through error, then he shall put the fifth part thereof unto it, and shall give unto the priest the holy thing.

15. וְלֹא יִזְכְּלוּ אֶת-קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יְרִימוּ לַיהוָה:

15. And they shall not profane the holy things of the children of Israel, which they set apart unto YHVH;

16. וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עֲוֹן אֲשֶׁמָּה בְּאֲכָלָם אֶת-קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה

מִקְדָּשָׁם: (פ)

16. and so cause them to bear the iniquity that bringeth guilt, when they eat their holy things; for I am YHVH who sanctify them.

—◆ Aliya: Third-Tiferet-Jacob ◆—

17. וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

17. And YHVH spoke unto Moses, saying:

18. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל-נִדְרֵיהֶם
וּלְכָל-נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה:

18. Speak unto Aaron, and to his sons, and unto all the children of Israel, and say unto them: Whosoever he be of the house of Israel, or of the strangers in Israel, that bringeth his offering, whether it be any of their vows, or any of their free-will-offerings, which are brought unto YHVH for a burnt-offering;

19. לְרִצְוֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בְּבָקָר בְּשָׁעִים וּבְעֻזִּים:

19. that ye may be accepted, ye shall offer a male without blemish, of the beeves, of the sheep, or of the goats.

20. כָּל אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם:

20. But whatsoever hath a blemish, that shall ye not bring; for it shall not be acceptable for you.

21. וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב וְבוֹז-שְׁלָמִים לַיהוָה לְפָלֵא-נִדָּר אוֹ לְנִדְבָה בְּבָקָר אוֹ
בְּעֶזְאן תָּמִים יִהְיֶה לְרִצּוֹן כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ:

21. And whosoever bringeth a sacrifice of peace-offerings unto YHVH in fulfilment of a vow clearly uttered, or for a freewill-offering, of the herd or of the flock, it shall be perfect to be accepted; there shall be no blemish therein.

22. עִוְרָה אוֹ שְׂבוּר אוֹ-זָרוּיָן אוֹ-יִפְלֵת אוֹ זָרָב אוֹ יִלְפֶּת לֹא-תִקְרִיבוּ אֲלֶיהָ
לַיהוָה וְאֲשֶׁה לֹא-תִתְּנוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה:

22. Blind, or broken, or maimed, or having a wen, or scabbed, or scurvy, ye shall not offer these unto YHVH, nor make an offering by fire of them upon the altar unto YHVH.

23. וְשׂוֹר וְשֶׁה שְׂרוּיעַ וְקָלוֹט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנִדָּר לֹא יִרְצֶה:

23. Either a bullock or a lamb that hath any thing too long or too short, that mayest thou offer for a freewill-offering; but for a vow it shall not be accepted.

24. וּבְמַעֲוֹף וְכַתּוּת וְנִתְּוֶק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ:
24. That which hath its stones bruised, or crushed, or torn, or cut, ye shall not offer unto YHVH; neither shall ye do thus in your land.
25. וּבַיּוֹד בֶּן-זָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-קִלְוֹם אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל-אֶלֶה כִּי מִשְׁוֹתָם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצֶוּ לָכֶם: (ס)
25. Neither from the hand of a foreigner shall ye offer the bread of your God of any of these, because their corruption is in them, there is a blemish in them; they shall not be accepted for you.
26. וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
26. And YHVH spoke unto Moses, saying:
27. שִׁוֹר אֹו-כְשֵׁב אֹו-עֹז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תָּזוּת אָמוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִימִנִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה:
27. When a bullock, or a sheep, or a goat, is brought forth, then it shall be seven days under the dam; but from the eighth day and thenceforth it may be accepted for an offering made by fire unto YHVH.
28. וְשִׁוֹר אֹו-שָׂה אֶתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד:
28. And whether it be cow or ewe, ye shall not kill it and its young both in one day.
29. וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:
29. And when ye sacrifice a sacrifice of thanksgiving unto YHVH, ye shall sacrifice it that ye may be accepted.
30. בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה:
30. On the same day it shall be eaten; ye shall leave none of it until the morning: I am YHVH.
31. וּשְׁמִרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:
31. And ye shall keep My commandments, and do them: I am YHVH.
32. וְלֹא תוֹזְלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
32. And ye shall not profane My holy name; but I will be hallowed among the children of Israel: I am YHVH who hallow you,
33. הַבּוֹצֵיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: (פ)
33. that brought you out of the land of Egypt, to be your God: I am YHVH.

—◆ Aliya: Fourth-Netzach-Moses ◆—

Chapter: 23

1. וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

1. And YHVH spoke unto Moses, saying:
 2. וַיֹּדֶבֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי:
 2. Speak unto the children of Israel, and say unto them: The appointed seasons of YHVH, which ye shall proclaim to be holy convocations, even these are My appointed seasons.
 3. עֲשִׂיתָ יָמִים ֹתְעִשְׂתָּ מִלֹּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲשִׂיתָ שַׁבָּתוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מִלֹּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ הוּא לִיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: (פ)
 3. Six days shall work be done; but on the seventh day is a sabbath of solemn rest, a holy convocation; ye shall do no manner of work; it is a sabbath unto YHVH in all your dwellings.
 4. אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
 4. These are the appointed seasons of YHVH, even holy convocations, which ye shall proclaim in their appointed season.
 5. בַּיּוֹדֶשׁ הָרִאשִׁון בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַיּוֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים פָּסוּחַ לִיהוָה:
 5. In the first month, on the fourteenth day of the month at dusk, is YHVH'S passover.
 6. וּבַזֹּמַמָּה עָשָׂר יוֹם לַיּוֹדֶשׁ הָזֶה זֶזַג הַמִּצּוֹת לִיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:
 6. And on the fifteenth day of the same month is the feast of unleavened bread unto YHVH; seven days ye shall eat unleavened bread.
 7. בַּיּוֹם הָרִאשִׁון מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלֹּאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
 7. In the first day ye shall have a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.
 8. וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁת לִיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מִלֹּאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (פ)
 8. And ye shall bring an offering made by fire unto YHVH seven days; in the seventh day is a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.
 9. וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 9. And YHVH spoke unto Moses saying:
 10. וַיֹּדֶבֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת-קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת-עֹמֶר רִאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל-הַכֹּהֵן:
 10. Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye are come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then ye shall bring the sheaf of the first-fruits of your harvest unto the priest.
 11. וְהִגִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצְנֵכֶם מִמּוֹזֶרֶת הַשְּׁבִית יִגִּיפוּ הַכֹּהֵן:
 11. And ye shall bring the sheaf of the first-fruits of your harvest unto the priest.

11. And he shall wave the sheaf before YHVH, to be accepted for you; on the morrow after the sabbath the priest shall wave it.

12. וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַזֶּה אֶת-הָעֹמֶר כֶּכֶּשׁ תְּמִיִּם בֶּן-שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה:

12. And in the day when ye wave the sheaf, ye shall offer a he-lamb without blemish of the first year for a burnt-offering unto YHVH.

13. וּמִנְזוֹתָיו שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלָת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רִיזוֹ גִּיזוֹזוֹ וְנִסְכָּה יֵין רְבִיעֵת הַהֵינָ:

13. And the meal-offering thereof shall be two tenth parts of an ephah of fine flour mingled with oil, an offering made by fire unto YHVH for a sweet savour; and the drink-offering thereof shall be of wine, the fourth part of a hin.

14. וְלֶזְוֶם וְקָלִי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבִּיאְכֶם אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם וּזְקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: (ס)

14. And ye shall eat neither bread, nor parched corn, nor fresh ears, until this selfsame day, until ye have brought the offering of your God; it is a statute for ever throughout your generations in all your dwellings.

15. וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְּזֹזַרְת הַשְּׁבִעַת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שְׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה:

15. And ye shall count unto you from the morrow after the day of rest, from the day that ye brought the sheaf of the waving; seven weeks shall there be complete;

16. עַד מִמְּזֹזַרְת הַשְּׁבִעַת תִּסְפְּרוּ וּבִשְׁמֵים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְזוֹה וּזְדִשָּׁה לַיהוָה:

16. even unto the morrow after the seventh week shall ye number fifty days; and ye shall present a new meal-offering unto YHVH.

17. מִבִּישְׁבְּתֵיכֶם תִּבְיֵאוּ | לֶזְוֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלָת תִּהְיֶינָה וְזֶמֶן תִּאֲפִינָה בְּכֹרִים לַיהוָה:

17. Ye shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an ephah; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for first-fruits unto YHVH.

18. וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּזֶם שִׁבְעַת כֶּכֶּשִׁים תְּמִימִם בְּגִי שְׁנָה וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד וְאִילָם שְׁנָיִם וְהָיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְזוֹתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשָּׁה רִיזוֹ-גִּיזוֹזוֹ לַיהוָה:

18. And ye shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams; they shall be a burnt-offering unto YHVH, with their meal-offering, and their drink-offerings, even an offering made by fire, of a sweet savour unto YHVH.

19. וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְזֹטָאת וּשְׁנֵי כֶּכֶשִׁים בְּגִי שְׁנָה לְזֶבֶח שְׁלָמִים:

19. And ye shall offer one he-goat for a sin-offering, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of peace-offerings.

20. וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֶת־עַל לָחֹם הַבְּכָרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁנֵי כִבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן:

20. And the priest shall wave them with the bread of the first-fruits for a wave-offering before YHVH, with the two lambs; they shall be holy to YHVH for the priest.

21. וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ זִקְתָּ עוֹלָם בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:

21. And ye shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a holy convocation unto you; ye shall do no manner of servile work; it is a statute for ever in all your dwellings throughout your generations.

22. וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בִּקְצֹרְךָ וּלְקַט קְצִירְךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

22. And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest; thou shalt leave them for the poor, and for the stranger: I am YHVH your God.

Aliya: Fifth-Hod-Aaron

23. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה לֵאמֹר:

23. And YHVH spoke unto Moses, saying:

24. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּזֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאוֹד לְזֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא-קֹדֶשׁ:

24. Speak unto the children of Israel, saying: In the seventh month, in the first day of the month, shall be a solemn rest unto you, a memorial proclaimed with the blast of horns, a holy convocation.

25. כָּל-מִלְאכָת עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: (ס)

25. Ye shall do no manner of servile work; and ye shall bring an offering made by fire unto YHVH.

26. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מוֹשֶׁה לֵאמֹר:

26. And YHVH spoke unto Moses, saying:

27. אֲףִי בַעֲשֹׂר לְזֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:

27. Howbeit on the tenth day of this seventh month is the day of atonement; there shall be a holy convocation unto you, and ye shall afflict your souls; and ye shall bring an offering made by fire unto YHVH.

28. וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

28. And ye shall do no manner of work in that same day; for it is a day of atonement, to make atonement for you before YHVH your God.

29. כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תִעָנֶה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:

29. For whatsoever soul it be that shall not be afflicted in that same day, he shall be cut off from his people.

30. וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְהָאֲבֵרְתִּי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ:

30. And whatsoever soul it be that doeth any manner of work in that same day, that soul will I destroy from among his people.

31. כָּל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ זִקְזָקָת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

31. Ye shall do no manner of work; it is a statute for ever throughout your generations in all your dwellings.

32. שִׁבְתַּת שִׁבְתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשֻׁעָה לַזֹּרֵשׁ בָּעֶרֶב מִעֶרֶב עַד-עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שִׁבְתְּכֶם: (פ)

32. It shall be unto you a sabbath of solemn rest, and ye shall afflict your souls; in the ninth day of the month at even, from even unto even, shall ye keep your sabbath.

— Aliya: Sixth-Yessod-Joseph —

33. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

33. And YHVH spoke unto Moses, saying:

34. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּזְּמַנְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַזֹּרֵשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה זֶז הַסִּפּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

34. Speak unto the children of Israel, saying: On the fifteenth day of this seventh month is the feast of tabernacles for seven days unto YHVH.

35. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

35. On the first day shall be a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.

36. שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אֵשֶׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה עֲצֹרָת הוּא כָל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

36. Seven days ye shall bring an offering made by fire unto YHVH; on the eighth day shall be a holy convocation unto you; and ye shall bring an offering made by fire unto YHVH; it is a day of solemn assembly; ye shall do no manner of servile work.

37. אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אֵשֶׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זָבָח וְנִסְכִּים דָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ:

37. These are the appointed seasons of YHVH, which ye shall proclaim to be holy convocations, to bring an offering made by fire unto YHVH, a burnt-offering, and a meal-offering, a sacrifice, and drink-offerings, each on its own day;

38. מִלְכָּד שִׁבְתַּת יְהוָה וּמִלְכָּד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלְכָּד כָּל-זִדְרֵיכֶם וּמִלְכָּד כָּל-זִדְבֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה:

38. beside the sabbaths of YHVH, and beside your gifts, and beside all your vows, and beside all your freewill-offerings, which ye give unto YHVH.

39. אֲךָ בְּזִמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַזֹּדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַסְפָּכֶם אֶת-תְּבוּאת הָאָרֶץ תִּזְוְגוּ אֶת-זֹג-יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שִׁבְתוֹן:

39. Howbeit on the fifteenth day of the seventh month, when ye have gathered in the fruits of the land, ye shall keep the feast of YHVH seven days; on the first day shall be a solemn rest, and on the eighth day shall be a solemn rest.

40. וּלְקִזְזֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ-עֲבֹת וְעֵרֵבִי-גִזְזֹל וּשְׂמִזֹּתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

40. And ye shall take you on the first day the fruit of goodly trees, branches of palm-trees, and boughs of thick trees, and willows of the brook, and ye shall rejoice before YHVH your God seven days.

41. וּזְוֹגְתֶם אֹתוֹ זֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה זֹקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּזֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי תִזְוְגוּ אֹתוֹ:

41. And ye shall keep it a feast unto YHVH seven days in the year; it is a statute for ever in your generations; ye shall keep it in the seventh month.

42. בַּסֹּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל-הָאֲזֻזֹּ בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֹּכֶת:

42. Ye shall dwell in booths seven days; all that are home-born in Israel shall dwell in booths;

43. לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֹּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

43. that your generations may know that I made the children of Israel to dwell in booths, when I brought them out of the land of Egypt: I am YHVH your God.

44. וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת-מִעַדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (פ)

44. And Moses declared unto the children of Israel the appointed seasons of YHVH.

— Aliya: Seventh-Malchut-King David —

Chapter: 24

1. וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

1. And YHVH spoke unto Moses, saying:

2. צו את-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת וְךָ כִּתְיִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

2. 'Command the children of Israel, that they bring unto thee pure olive oil beaten for the light, to cause a lamp to burn continually.

3. מִזֶּזֶיךָ לְפָרֹכֶת הָעֲדָת בְּאֶהֱל מוֹעֵד יַעֲרֶךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן מִעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד זִקְתָּ עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

3. Without the veil of the testimony, in the tent of meeting, shall Aaron order it from evening to morning before YHVH continually; it shall be a statute for ever throughout your generations.

4. עַל הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֶךְ אֶת-הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: (פ)

4. He shall order the lamps upon the pure candlestick before YHVH continually.

5. וְלִקְחוֹת סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שִׁתִּים עֶשְׂרֵה זֹלֹת שֶׁנִּי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַזֹּלָה הָאֶזוֹת:

5. And thou shalt take fine flour, and bake twelve cakes thereof: two tenth parts of an ephah shall be in one cake.

6. וְשִׂמְתָּ אוֹתָם שִׁתִּים מִעֲרֻכֹת שֵׁשׁ הַמִּעֲרֻכֶת עַל הַשִּׁלּוֹן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה:

6. And thou shalt set them in two rows, six in a row, upon the pure table before YHVH.

7. וְנָתַתְּ עַל-הַמִּעֲרֻכֶת לִבְנֵה זָכָה וְהִיתָה לְלֶזֶם לְאֹכְלָהּ אִשָּׁה לִיהוָה:

7. And thou shalt put pure frankincense with each row, that it may be to the bread for a memorial-part, even an offering made by fire unto YHVH.

8. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֻכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּרִית עֹלָם:

8. Every sabbath day he shall set it in order before YHVH continually; it is from the children of Israel, an everlasting covenant.

9. וְהִיתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהוּ בַּמִּקְוֶה קָדֵשׁ כִּי קָדֵשׁ קֳדָשִׁים הוּא כֹּ מֵאִשֵּׁי יְהוָה זֶה-עֹלָם: (ס)

9. And it shall be for Aaron and his sons; and they shall eat it in a holy place; for it is most holy unto him of the offerings of YHVH made by fire, a perpetual due.'

10. וַיֵּצֵא בֶן-אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא בְּמִוְזָה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:

10. And the son of an Israelitish woman, whose father was an Egyptian, went out among the children of Israel; and the son of the Israelitish woman and a man of Israel strove together in the camp.

11. וַיָּקֶבּ בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּסֶם אֹתוֹ שְׁלֹמִית בַּת-דָּבִר לְמוֹטֶה-דָּן:

11. And the son of the Israelitish woman blasphemed the Name, and cursed; and they brought him unto Moses. And his mother's name was Shelomith, the daughter of Dibri, of the tribe of Dan.

12. וַיִּצְוֵהוּ בְּמִשְׁמַר לְפָרֵשׁ לָהֶם עַל-כִּי יִהְיֶה: (פ)

12. And they put him in ward, that it might be declared unto them at the mouth of YHVH.

13. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

13. And YHVH spoke unto Moses, saying:

14. הוֹצֵא אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מוֹזוֹיָן לְבוֹזוֹתָהּ וְסִמְכוּ כָל-הַשְּׂמִיעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה:

14. 'Bring forth him that hath cursed without the camp; and let all that heard him lay their hands upon his head, and let all the congregation stone him.

15. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלָל אֱלֹהָיו וְנִשְׁאַ זֹטָאוֹ:

15. And thou shalt speak unto the children of Israel, saying: Whosoever curseth his God shall bear his sin.

16. וְנָקַב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ-בּו כָל-הָעֵדָה כְּגֵר כְּאֹרִיז בְּנָקְבוּ-שֵׁם יוֹמָת:

16. And he that blasphemeth the name of YHVH, he shall surely be put to death; all the congregation shall certainly stone him; as well the stranger, as the home-born, when he blasphemeth the Name, shall be put to death.

17. וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת:

17. And he that smiteth any man mortally shall surely be put to death.

18. וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תְּנוֹת נֶפֶשׁ:

18. And he that smiteth a beast mortally shall make it good: life for life.

19. וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן בְּיוֹם בְּעַבְדוֹתוֹ כְּאִשֶּׁר עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ:

19. And if a man maim his neighbour; as he hath done, so shall it be done to him:

20. שֹׁבֵר תְּנוֹת שֹׁבֵר עֵין תְּנוֹת עֵין שֵׁן תְּנוֹת שֵׁן כְּאִשֶּׁר יִתֵּן בְּיוֹם בְּאָדָם כֵּן יִנָּתֵן בּוֹ:

20. breach for breach, eye for eye, tooth for tooth; as he hath maimed a man, so shall it be rendered unto him.

Aliya: Maftir

21. וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת:

21. And he that killeth a beast shall make it good; and he that killeth a man shall be put to death.

22. מִשְׁפָּט אֲזוּר יִהְיֶה לָכֶם כְּגֵר כְּאֹרִיז יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

22. Ye shall have one manner of law, as well for the stranger, as for the home-born; for I am YHVH your God.'

23. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת-הַמְּקַל אֶל-מִוְזוֹן לַמִּוֹזָה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: (פפפ)

23. And Moses spoke to the children of Israel, and they brought forth him that had cursed out of the camp, and stoned him with stones. And the children of Israel did as YHVH commanded Moses.

=== End of Parasha ===